

Dolgozatok ügy, ahogy tanítottak benneteket

A búcsúzás percében mindig viszatékin az ember a múltira. Elemzi magában az elmúlt évek emlékeit, munkájának eredményeit, megállapítja, melyek voltak kellemesek, melyek hasznosak és eredményesek.

A múltira gondol az a 68 vājár-képző intézeti tanuló is, akik az elmúlt vasárnap ballagtak, búcsúztak el a régi iskolától, otthonról, tanáraiktól, oktatóiktól. Kemény három év után hagyták itt az intézetet, amelybe gyermekként jöttek és mint felnőtt emberek távoznak. Nem laknak többé az intézetben, amely oly sokat változtatott rajtuk, tanította szakmára őket, nevelte a jóra és a szépre.

Az ünnepi búcsúztatáson megjelentek a szülők, rokonok, ismerősök, és jelen voltak fiatal társaik is, akik búcsúztatták őket. Amikor az udvaron megjelentek, Weber László igazgató elvtárs köszöntötte őket, utána a trószát és a szülői munkaközösség

képviselői tartottak búcsúztató beszédet, melyben jókívánásaikat fejezték ki a végzett tanulóknak, tanácsokkal látták el őket. Búcsúzó tanulóink valamennyien ígéretet tettek, hogy kint az életben még jobban és becsülesebben fogják dolgozni, mint tanuló éveik alatt. Reméljük, ezt be is váltják, bizunk abban, hogy jó munkájukkal, felelősséggel megelégedésükkel öregbítik jogjuktól az intézet hírnevét.

Dolgozatok fiatal barátaink ügy, ahogyan oktatótok, nevelőitek tanítottak benneteket: becsülettel, tisztességgel, legyelek szerények és tisztelgő módon, tisztelgő idősebb munkatársaitokkal, jogjaitok megvédésükkel. Mint önálló emberek, igyekezzetek gyümölcsözőtől tudástokat, hiszen felelősek vagytok munkátokért és magatokért. Vájtatok jó szakemberekké magatok és államunk javára.

Az iskolai napközi otthonról

Keveset beszéltünk még a városunkban lévő iskolai napközi otthonról. Bizonyára vannak, akik még nem is tudják, hogy ilyen is létezik. Azon szülők gyermekei járnak ide, akik a város valamelyik üzemében termelő munkát végeznek. Nyugodtan dolgozhatnak, mert gyermekeik jó kezekben vannak. Vigyáznak rájuk, oktatják, nevelik őket. Tanulnak, felkészülnek szabad időben az iskolai foglalkozásra, ezenkívül az elmúlt héten hosszú idő fáradtságos munkájáról adtak számot az iskolai napközi otthon növendékei. Szemet gyönyörködtető, szórakoztató műsorokkal. A Tündér Ilona mesejátékot mutatták be. Tündér Ilonát Bálint Beatrix, Argyúrust Kovács Rózsa alakította. De nemcsak őket illeti dicséret, hanem mindazokat, akik e műsoron szerepeltek, a kicsikkel foglalkozó Németh Gézánt. Dicséret illet az iskolai napközi otthon szereplését, a tanulókat, tanítókat, nevelőket egyaránt, hiszen olyan időszakban kötötték le ezzel idejüket, amikor az iskolai év befejezéséhez közeledtek.

Kötekedő Lya

Színés szovjet film

A szeleburdi, vidám sofőrlányt szeretik mindenütt. Barátai az építőmunkások, még a közlekedési rendőr is, aki nem állja a forgalmat leállítani azért, hogy Lyanak átnyújthasson egy szál virágot. De akadnak haragosai is, hiszen nem mindenki szereti a szókimondókat. Lya pedig ilyen, ezért kell sűrűn változtatni főnökeit. Már azon van, hogy megváljon munkahelyétől, amikor Georgijnak, a főmérnöknek kocsijára helyezik. Beköszönt a szomorúság a vidám lány életébe. Georgij főlegény és nem viszonzója Lya ébredő szerelmét. Tamara, a menyasszony léha, hűtlen természetű, aki visszaél főlegénye bizalmával. Lya mindent látja, de változtatni nem tud rajta.

Segíteni akar Georgijon, amikor látja, hogy az építés vezetője elgáncsolja munkáját. Teszi ezt azért is, mert az épülő

házban neki is ígérték lakást. A bátor lány felkeresi a mérnököt, aki elhatározza, hogy rendet teremt. Lya boldogon rohan Georgijhoz, de rosszkor érkezik, Tamaránaknál az eljegyzésre készülnek. Lya eltűnik, s hosszú ideig hírt sem hallanak róla. Georgij rájön mennyasszonya hűtlenségére és otthagyja Tamarát. Egyre többet gondol Lyára, aki közben sikeresen elvégezte az esti iskolát.

Mikor Lya hazatér, az építétek már készen állnak. Az ígért lakást nem kapja meg; Georgij keze volt a dologban. Lya dühösen rohan a főmérnökhöz, hogy felelősségre vonja. A beszélgetés másképp sikerül: a fiatalok egymásra találunk.

Kötekedő Lya című színés szovjet filmet az Inotai Magyar Ezüst Kultúrotthon játsza június 16-18-ig.

Mióta búgnak a gerlek olyan búsan?

Néger mese

Hajdanában a gerlek falvakban éltek, éppúgy, mint a többi állatok, s mint ma az emberek. Az egyik falu gerlel nagyon jó barátságban voltak két kis madárral, mely két másik faluban lakott. Az egyiket úgy hívták: Turguró, a másikat meg: Burguró.

Egy napon egy fiatal madárka érkezett a szomszéd faluból és azt a szomorú hírt hozta, hogy meghalt Turguró. A főgerle ekkor így szólt: menjetek, hozzátok pálmabort, s mellé tesszük halotti útravalónak.

De még elő sem hozták a bort, mikor egy másik hírhez érkezett és jelentette, hogy Burguró is meghalt.

Felkerekedtek hát a gerlek mind, hogy elmenjenek meggyászolni két jó barátjukat. Hanem, mikor elérkeztek arra a helyre, ahol az ösvény kettévált és az egyik Turguró falujába vezetett, a másik meg Burguróéba, akkor így szólt a főgerle:

— Most hát kihez menjek előbb? Akihez utóbb mennék, azt gondolná, hogy őt nem szerettem annyira. Ezért

hát itt maradok a keresztútjánál és itt siratom el mindkettőjüket, a néppemmel együtt.

És a gerlek ott maradtak. De még maig sem tudták elfelejteni jó barátaikat, ezért vissza sem tértek falujukba, hanem ott élnek az erdőben, az ösvény mellett. És amikor keresztülmegyünk az erdő bozótján, mindig hallani panaszkukat: — Búsongunk Turguró miatt, búsongunk Burguró miatt — búsongunk Turguró miatt, búsongunk Burguró miatt.

Néger mese.

Pettyes a divat

Gyorsétel a szabadban

Odaheza héjjában megfőzzük a krumplót és karikára vágdaljuk a kolbászt vagy a maradék sültet, hogy a szabadban ne legyen gondunk vele. Jókora darab fűtölt szalonját is felaprítva vihetünk magunkkal. A szabad tűzre ráhelyezzük a lábost és megpírtjuk benne a szalonját. Rádobjuk a karikára vágott krumplót és a kolbászt. Kissé lepírtjuk és a végén tojásokat ütünk rá. Savanyúsággal fogyasztjuk. Jóízű és tápláló étel.

Kétszínű rolád

Porhanyós tészta gyúrunk 25 deka lisztből, 14 deka margarinnal, 1 egész tojással, 15 deka cukorral, fél citrom reszelt héjjával és megfellezzük. Egyik felébe beledolgozzuk a 10 deka darált diót, a másik felébe pedig 2 evőkanál kakaót, amit előzőleg egy kanál tejjel sámapra keverünk. Erősen lisztetett deszkán vékonyra kinyújtjuk előbb a kakaós részt, majd a diósat, egymásra fektetjük őket, meg egy-egy rényomkodunk a nyújtófával és a kettőt együttesen szorosan felsodorjuk. Ceruzavastagságú szeletekre vágjuk és a vajzót tepsire lefektetve sütjük.

Születésnapomra

Harminckét évi Egy fél élet Gondja-baja háttam megett. Nemnyi vágyam semmivé lett Még megérttem ezt a tolet.

Négen volt, hogy apácáknak Meggeliért ministráltam, Vagy amikor az apámmal Békét fogtunk a Rimában.

Ménesz jártam: gyerek fölvel Szalmán háttam lengyel földön. Fogoly voltam Páris mellett S nem várta senki a jöttöm.

Elszűntek a pesti évek Mikor Zsóktól lestem egyre, S ha vasárnap filmet néztünk Gyalog jártam egyetemre.

S most úgy érzem nem hiába Kérdőttem az évek során, Teljesült a legszebb álmom: Tanár vagyok Várpalotán

Füredőszobás s lakásom, Rádióm van, s mosógépem S a munkából ha megjövök, Csókkal vár a feleségem.

Harminckét évi egy fél élet Mégis mennyit megadott. Az úton, ha visszanezék Nem félem a holtapót.

Másik felét életemnek Ha lestem ugyanitt Nyugodt szívvel mondom majd, hogy „Jóbet még egy harmadik!”

Tomay Alajos.

Szerényen, gavallérosan

Ha érettségi tételeként a vállalati szervezést és tervezést húznám, kitünően érnék. Annnyira ismerem a Murfax belső életét. Elmondanám, hogyan kell települni egy ilyen üzemnek, pontosan tudnám, emberi, s anyagi igényeit. Egyszóval mindazt, ami egy ilyen minta vállalathoz kell, hogy a bel- és külföldi igények kielégítése mellett jövedelmező legyen. Elmondanám a gépek elhelyezését, a dolgozók és műszaki gárda szakmai felkészültségét, sőt még személyi tulajdonságaikat is.

Milyen hasznos is, ha az ember szoros kapcsolatot tart az élettel, mert én aztán tartok, akár itetszik, akár nem. Valahányszor Hajbók Ödönnel, az igazgatóval találkozom, mindig mond valamit újat. Már kívülről tudom, mennyi van a kövelet és mennyi a tartozik oldalon, tudom, hogy Fuszék irásztal-fiókja tele van morzsával, tudom, hogy Galagonyási felvételi vizsgája sikerült, sőt fillérryi pontosság-gal tudom, hogy ki mennyit kapott a negyedévi prémiumból. Nekem elmondja, mert úgy tudja, hogy én is a város vezetői közé tartozom. Nekem ezt tudni kell, már csak azért is, mert azok a hatalmas sikerek, melyeket a Murfax rövid működése alatt elért, azok neki köszönhetőek. Csak neki.

Szerűsz kérlek szépen. — Köszön rám egyik áprilisi reggelen. Nna — mondom magamban, Hajbók megint valami forradalmat tervezett. Nem févedtem. — Látod már a Ríznyákpusztai üdülőkkel? Kérlek szépen, majdnem fél milliót költöttem rá. — És lelkem szemem előtt kirajzolódott, az évszázados park közepén a kacsalábon forgó kastély, slippedő perzsa szőnyegekkel, velencei tükrelvel, márvány fürdőmedencéjével, délszaki virágokkal, 6-8 nyelvet beszélő személyzetével és a teraszon heverésző csokoládé barnára sült, pihenő emberekkel. Nem févedtem. Csak a kacsaláb hiányzott. — Most küldtem kérlek szépen 15 dolgozómat oda, jutalom üdülésre. Megérdemlik kérlek szépen. Ahogy nézegetem a negyedévi mérleget, kérlek szépen, másfél millió megtakarításunk van. Igaz, kérlek szépen, minden nap végigjárom a műhelyeket, szeretnek engem az emberek. Szakmai tanácsokat adok nekik, te ismersz engem, mindig jó szakember hírében állottam. Meghát a legapróbb gondjaitat is rámdözzök. A múltkor is jött hozzám az egyik dolgozó. Autót vet, gondja vannak. Tudod te kérlek szépen, hogy van ilyenkor az ember. Magasabb kategóriába soroltam, megérdemli kérlek szépen, ő a legjobb esport munkásom. Nagy gondjaim vannak kérlek szépen. Jönnek a rendelések és ráncs elég ember. Segíthetnél.

Tudom, lelkiismeretesség tölem, hogy éppen a legnagyobb gondjait közül hagytam ott Hajbókot, de bocsássák meg, nekem is vannak közelességeim. Nem hagytam nyugodni a lelkiismeret, néhány nap múlva bejelentettem magam Hajbóknál. Gondoltam megírom, milyen dolog van egy Murfax dolgozónak... Sajnos, kérlek szépen rossz a kocsim, — haragzott a dróti másik végétől — nem tudom érdeklődni.

— Nem baj pajtás, majd át gyalogolok. — Hamarabb érkeztem, mint vártak. Beszélgettem néhány emberrel. A keresetük jó, dolgoznak szorgalmasan, ami kell, épp úgy megvehetik, mint más. Már az

iránt akartam érdeklődni, hogy ki-vel szokták közbölni, ha a munkában baj van, vagy esetleg kihez mennek gondjaikkal, mikor Hajbók megérkezett. Nyájas, jól ismert mosolyával az ilyen alkalmakkor elmaradhatatlan pipájával és hivatalával együttjáró meggyorsított beszéddel, kemény kézszorítással köszöntött. Bolyongtunk a gépek között, vártam az első fecskét, aki majd elmondja, hogy Juliska lány holnap esküszik és tisztelettel meghívja az igazgatót a lány lakodalmára. Az első fecske nem jött, de a második sem. Kutatva néztem szét az üzemben. Kerestem az embereket, akik szerelik őt, a legapróbb gondjaikkal is hozzá fordulnak. Most nem fordultak. Lehet, hogy a jelenlétem akadályozta őket ebben. Szeretlárosan kiadott néhány utasítást a művezetőnek, aztán visszaléptem a régi dologra. — Emberek keltenek nekem, csak azt tudnám, honnan szereznek, mert kérlek szépen nálunk igen kényes munka folyik, komoly szakértelmű kövelet. Meghát, tudod az územ jóhírneve sokat jelent. Lassan kérlek szépen őt éve vezetem a vállalatot, hát rendbe is szedtem szépen. Csak embereket honnan tudnék szerezni? Aztán úgy döntöt, hogy a jövő héten megiscsak a nyakába veszi az országot és szerez embereket.

A porlás illemudván köszönt, mikor kiléptünk a kapun. No, gyere igyunk meg egy pohár sört, — invitált szívesen. Betértünk a közeli vendéglőbe és ő rendelt. Nem akartam elmaradni, meghát siettem is, kifiztettem mind a kettőt, de gondoltam, megiszunk még egyet és most én rendeltem. — Nem, köszönöm kérlek szépen én nem iszom többet, mégiscsak munkában vagyok. — Elköszöntünk egymástól. Most szerencsére hamar megüsztem. Néhány nap múlva főmérnökével és még három mesterrel útnak indult. Szerencsére a szomszédos Kefeksz vállalat is toborozni indult. Jól jött, mert Hajbók kocsija még mindig nem készült el, meg nem is férték volna bele ennyien. Közösen, autóbusszal indultak a toborzásra. Utközben meglátogattak néhány üzemet, az út nem volt hiábavaló. Szerencsére néhány ember, meg néhány tapasztalat. Későre járt az idő, mikor hazafelé indultak. — Térünk be valahova egy ebédre — javasolta Bórkös, a Kefeksz igazgatója. Asztalhoz ültek, nem is kellett sokat várni, jó élvágygal falatoztak mindannyian. Hajbók nem tartotta üdömszónak, hogy ők valamennyien asztalhoz üljenek. A mesterek kint várakoztak az autóbusszon. De az ételhez ital is jár és a vendéglátást illik honorálni. Az ebéd vége felé jártak, mikor Hajbók fölállt az asztaltól és kiment. — Nézzétek kedves barátaim, kérlek szépen, igazán gavallérosan megvendégelték Bórkösök, most rajtuk a sor, adjatok egy-egy lízest, hogy én is kitegyek magamért.

Mikor a pincér kihozta a sört, hurd felkiáltással fogadták az asztalnál ülők. Ugyan kérlek szépen — szerénykedett Hajbók — ez csak természetes.

Igen. Ez természetes is. Mert Hajbók reprezentálni megtanult. Megtanult éppén úgy, mint vezetni és aki úgy gondolja, hogy nem eléggé jártas a vezetésben, aki úgy érzi, hogy baj van nála a szerénységgel, aki nem szeret a hízelgést, az menjen el a Murfaxba és tanulja meg az igazgatótól. — almi —

Ünnepi könyvhét

Mint mindenütt az országban, városunkban is megrendezik a könyvhétet. A könyvhétre június 29-től július 6-ig kerül sor. A Könyvesbolt dolgozói ez alkalommal bő választékkal igyekeznek a vásárlók rendelkezésére állni. A városban egy pavilon is akarnak felállítani könyvadásra. A könyvhét alkalmával 120 féle könyvet hoznak forgalomba, többségben olyanokat, amelyek most kerülnek először az olvasó elé. Bő vá-

laszték lesz a szépirodalmi könyvek-ből. Utáirások: Szokoli Endrétől: 7 év Bolíviában, mely az olvasót a szegény gazdag országba vezeti el. Irodalmi történetek, ifjúsági és gyermekirodalom, politikai művek, regények, elbeszélések, riportok között egyaránt jó könyvekkel akarja gazdagítani könyvtárát, az az ünnepi könyvhét alatt beszerezheti szükségletét.